

ud over øjeblikkelige Vanskeligheder. Det har for os været om at gøre at finde Aarsagerne til Misøren, og vi har været af den Anskuelse, at vi først og fremmest maatte gøre hinanden begribeligt, at det nu gjaldt for os alle sammen at komme ned paa Jorden igen, faa fast Grund under Fødderne. Derfor, medens man fra anden Side øjeblikkelig talte om Bevarelse og Udvidelse af regulerende Foranstaltninger, om Importforbud og Importregulering i stor Udstrækning, maatte vi for vort Vedkommende mene, at en anden Fremgangsmaade burde vælges, naar Talen var om at komme Industrien og Erhvervslivet til Hjælp. Hvis vi var gaaet til det, der den Gang blev anvist — det, som jeg netop nu nævnte —, vilde det efter vor Overbevisning i allerhøjeste Grad forfejle sin Virkning, det vilde være uoverkommeligt og uoverskueligt, og i mange Henseender vilde det virke i allerhøjeste Grad skadeligt. Det, som det, som sagt, først og fremmest kom an paa, var, at vi indsaa, at efter den tilsyneladende Opgang, der havde været paa alle Omraader, maatte vi nu vandre Vejen tilbage, alle Samfundsklasser maatte forstaa, at vi maatte ned paa et andet Leve- og Lønniveau end det, vi var kommet op paa under Krigen. Alle maatte selvfølgelig her være med til at renoncere, og det er en given Sag, at det for mange har været en meget vanskelig Tid at komme igennem.

Naar vi nu i dette Øjeblik ser paa Erhvervslivet og ikke mindst paa Industrien, kan vi antagelig blive enige om, at der er en betydelig Bedring i Retning af større Sundhed i Sammenligning med Tilstanden for et Par Aar tilbage. Krisen og Vanskelighederne er ingenlunde forbi, men naar vi ser paa de arbejdsløses Tal, der i dette Øjeblik vel er omkring ved 36 000, og erindrer, at det paa samme Tid for et Aar siden var oppe paa 54 000—55 000, maa man have Lov til at mene, at dette er et Bevis paa, at der er nogen Fremgang, nogen Opgang at spore. Men for enkelte Industrier er det en overordentlig vanskelig, ja, næsten katastrofal Tid, vi er inde i. Det gælder de to Industrier, hvortil der sigtes i det foreliggende Lovforslag. Skotøjs- og Cigarindustriene er inde i en meget vanskelig Periode, og det er temmelig sikkert rigtigt, hvad der blev udtalt af Handelsministeren, at et Sammenbrud ikke ligger udenfor Mulighedernes Grænse.

Naar vi derfor efter nøje Overvejelse indser, at vi her har to Industrier for os, hvor der kan være Tale om Sammenbrud,

maa vi naturligvis være med til at foretage noget ekstraordinært for at hindre en saadan Katastrofe. Der rejser sig i første Linie det Spørgsmaal: Har disse Industriens Ledere ikke selv nogen Skyld? Og dør kan det vel ikke nægtes, at i alt Fald for den ene Industris Vedkommende har der været en enkelt Person, som har ført en i økonomisk Henseende aldeles hasarderet Politik. Den vedkommende er kommet til at bøde haardt, men selv om der skulde være nogle tilbage af dem, der har ført en hasarderet Politik, som ikke har faaet deres Straf derfor, som ikke kan rammes, er der en anden Side af Sagen, som vi her maa have Øje for, og det er den, at der er saa mange sageløse, som det kommer til at gaa ud over, netop i saadanne større Industrier, naar der disponeres forkert fra Ledernes Side. Det er jo 12 000—15 000 Arbejdere, der er beskæftiget i de to Virksomheder, hvorom der her er Tale, og det, som det, som sagt, er om at gøre, er at finde ud af, om der er en Mulighed for, at man paa den Maade, der bliver anbefalet gennem Lovforslaget, der er til Behandling her, kan hjælpe de to Industrier ud af den øjeblikkelige Nødtilstand.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg gør det ikke med Glæde, langt mindre med Begejstring. Det ligger udenfor den Ramme af Foranstaltninger, som vi har ment burde bringes i Anvendelse overfor vanskeligt stillede Industrier. Jeg skal kort omtale, hvad der med Hensyn til Hjælp til Industrien har været vort Program, det er for Resten allerede nævnt af den højtærede Handelsminister, idet han omtalte de 8 Punkter, der saa tidt har været Genstand for Debat i dette høje Ting. Vi har fremdeles den Anskuelse, at vi saa rigtigt, og at man kunde hjælpe Industrien ud over de værste Vanskeligheder netop ved at gennemføre, hvad vi lovede ved Opstillingen af disse 8 Punkter. Det er overflødigt her at komme nærmere ind paa en anden Side — Handelsministeren har omtalt det, og det er blevet fremhævet Gang paa Gang fra vor Side —, nemlig at vi har været med til at sætte offentlige Arbejder i Gang, naturligvis ogsaa for at beskæftige saa mange Arbejdere som overhovedet muligt, hvilket har kostet Staten Snese af Millioner.

Med Hensyn til de 8 Punkter, som jeg ellers ikke skal komme dybere ind paa, vil jeg gerne nævne, at i Hundreder,